

Markus 13: 1-37: Val niet in slaap!

Orde van dienst:

Welkom

Inleiding.

Votum en groet

NLB 451: 1, 2, 3

Gebed

Kinderen:

Zingen:

Inleiding: de verwoesting van de tempel.

Lezen: Markus 13

NLB 766 Ik zag een hemel zich verheffen

Tekst: Markus 13: 37

Preek

NLB : De kerk van alle tijden.

Wet

NLB 834 Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht

Gebed

Collecten

Psalm 106: 22

Zegen.

Voor de dienst:

Vrijdag vierden we koningsdag. De verjaardag van koning Willem Alexander.

Komende vrijdag is het dodenherdenking en denken we terug aan de verschrikkingen van de tweede wereldoorlog. Aan de vele miljoenen, die omkwamen.

Zaterdag vierden we Bevrijdingsdag. We zijn vrij in Nederland. Al meer dan 70 jaar.

Tegelijk zien we de verschrikkingen nog steeds om ons heen. De oorlog in het Midden-Oosten. De miljoenen vluchtelingen. Landen tot de tanden toe bewapend met kernwapens. Bloedige aanslagen. De echte vrede is nog ver.

Vanmorgen staan we stil bij woorden van Jezus over de tijd waarin wij leven.

Want zonder zijn woorden, begrijpen we onze tijd niet.

Dat kun je op een andere manier ook bij de koralen van Bach hebben.

De melodie, de overgangen zijn soms verassend, onbegrijpelijk. Totdat je de woorden leest, die door de melodie gedragen worden. Door de woorden begrijp je melodie.

Zo kun je onze tijd alleen verstaan als je de woorden van Jezus kent.

Kinderen:

Preek:

Mensen verlangen naar een paradijs. Naar vrede, gezondheid, leven en liefde.

Iedereen voelt aan: we leven niet om te lijden.

Iedere keer, dat het woordje paradijs valt, wordt er een snaar geraakt. Diep in ons hart.

We zijn voor een paradijs geschapen. Vandaar.

Radicale moslims offeren hun leven in bloedige aanslagen. Om het paradijs binnen te mogen gaan.

Een mooie tuin vol zon, eten en drinken en mooie maagden.

Joden verwachten al eeuwen de komst van de Messias, de grote zoon van David. Een nieuw vrede-rijk. Een Jeruzalem vol licht en leven. Ze verwachten de Shalom.

In Jesaja 65 staat dit: "Zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Wat er vroeger was raakt in vergetelheid,
het komt niemand ooit nog voor de geest.

Er zal alleen maar blijdschap zijn
en groot gejuich om wat ik schep.

Ik herschep Jeruzalem in een jubelende stad
en schenk haar bevolking vreugde.

Dan zal ik over Jeruzalem jubelen
en mij verblijden over mijn volk.

Geen geweene of geweeklaag wordt daar nog gehoord.

Geen zuigeling zal daar meer zijn
die slechts enkele dagen leeft,

Geen grijsaard, die zijn jaren niet voltooit.....(...)

Zij zullen huizen bouwen en er zelf in wonen,

Wijngaarden planten en zelf van de opbrengst eten...(...)

Wolf en lam zullen samen weiden,

een leeuw en een rund eten beide stro...(...)".

Dit is ook een van de redenen, waarom veel joden niet kunnen geloven in Jezus als Messias.

Niet alleen omdat Jezus aan een kruis gestorven is. Maar ook omdat Hij het vrede-rijk van David niet gebracht heeft. Er is nog steeds oorlog, vervolging, haat, ziekte en sterven.

In de westerse wereld is dit ook een van de belangrijkste redenen waarom mensen het geloof in God opgeven: "Als God bestaat, als Jezus Koning is, waarom is er nog dan zoveel lijden in de wereld?".

Daarom is de rede van Jezus in Markus 13 zo belangrijk.

Daarin geeft Jezus zelf ons antwoorden. En kracht om vol te houden.

*****

Het begint allemaal als Jezus met zijn discipelen de tempel verlaat en door het Kidrondal naar de Olijfberg loopt. Als de leerlingen uit het dal omhoog kijken naar de tempel, dan zijn ze onder de indruk van het enorme tempelcomplex. Ze zien de grote stenen. De hoge muren. De torens. Vol bewondering roepen ze: "Kijk eens, Meester, wat een enorme stenen en wat een imposante gebouwen!".

Ze zoeken steun en toekomst in de stenen van de tempel.

Ze leven in een tijd vol spanningen. De Romeinen regeren met harde hand. Er zijn conflicten tussen allerlei religieuze partijen. Er is haat en dreiging naar Jezus en zijn leerlingen toe.

Een donkere tijd!

Maar: kijk eens naar de tempel, die grote stenen: die zal blijven staan!

De tempel waar God woont en waar zijn Messias zal komen.

Te midden van alle dreiging en spanningen klampen ze zich aan de tempel vast.

Maar de woorden van Jezus zijn heel **schokkend**: "Zoek geen houvast in de stenen van de tempel, want zelfs de tempel zal verwoest worden: er blijft geen steen op de ander".

Anders gezegd: de leerlingen moeten hun houvast niet zoeken in de stenen van de tempel, maar in het hart van God. In zijn ontferming. In Jezus, die deze ontferming van God laat zien.

Jezus verandert dus de verwachting van de leerlingen.

Voor de leerlingen is dit totaal onverwacht: "Hoe zou zo iets ooit kunnen gebeuren??!!".

Want de tempel, de stenen, zijn zo groot. Zo sterk.

De tempel was voor hen het grote teken van Gods komende vrederijk.

*****

De woorden van Jezus zijn op een andere manier voor ons heel schokkend.

Want wie verwacht er nog een vrederijk?

Of dat de wereld ten onder zal gaan.

Ja, misschien als we zo doorgaan met vervuilen of als we de kernwapens echt gaan gebruiken Of in spannende sciencefiction films. Als vreemde ruimtewezens de aarde aanvallen. Of als een enorme komeet op de aarde afstormt.

Maar verder? Wie denkt er nu in het echte leven aan het einde van de wereld?

Of dat God op een dag een streep trekt?

Voor ons idee gaat de tijd altijd door.

En ook als over miljoenen jaren de zon een keer uitdooft, gaat daarna de tijd eindeloos door.

We leven in het nu.

Maar de Bijbel vertelt, dat God op een dag een streep trekt.

Op die dag komt Jezus terug en breekt Gods eeuwige vrederijk aan.

Er komt een keer een einde. En dat einde is een nieuw begin.

Want Jezus zegt dit niet om ons bang te maken, maar om mensen hoop te geven.

"Mis het niet!!!", roept de Bijbel ons elke dag toe.

Schudt ons wakker: "Wees waakzaam!" zijn de laatste woorden van Jezus in Markus 13.

*****

Jezus zit dan met zijn leerlingen op de Olijfberg.

Vanaf deze plek heb je een mooi vergezicht over het Kidrondal en op de tempel.

Daar vragen de leerlingen door: wat bedoelde u met die woorden over de tempel en dat de stad en de tempel verwoest gaan worden??

Want we zagen al, dat de leerlingen en alle joden een mooie verwachting hadden van de Messias: de Messias, de grote zoon van David en Salomo, zal uit de hemel afdalen op de Olijfberg. Hij zal de stad binnengaan en bij de tempel komen. Hij zal de Romeinen, Herodes en alle vijanden verjagen en het vrederijk van David en Salomo herstellen. Hij zal het volk van Israël de oude glorie teruggeven.

Maar Jezus vertelt, dat het allemaal veel langer zal duren en dat er eerst een tijd vol "weeën" zal zijn. Vol pijn.

Er zullen valse profeten komen. Valse messiassen. Verleidingen.

Ze zullen horen over aardbevingen, oorlogen en hongersnoden. Vervolgingen. Haat.

En dat is nog maar het begin.

Met veel pijn zullen de joden zien hoe de Romeinen de stad belegeren en verwoesten. Zelfs de tempel zal leeggeroofd en verbrand worden.

Jezus noemt dat de "verwoestende gruwel".

Gruwel: heidenen zullen met hun onheilige handen de heilige stad afbreken.

De profeet Daniel spreekt hier al over. Hij vertelt over een heidense koning die met zijn legers vanuit het zuiden Jeruzalem zal aanvallen. Die zal zijn woede richten op het heilige verbond. Zijn soldaten zullen de heilige tempel binnenlopen. De offerdienst vernietigen. En een afgodsbeeld in de tempel zetten. Openlijk lastert hij God.

Een verwoesting om van te gruwen.

Dit is ook gebeurd.

De Griekse heerser Antiochus Epifanes wilde in 167 voor Christus, dat er een beeld van Baäl Hasjamaim in de tempel werd gezet. Baal Hasjamaim, de heer van de hemel. Een beeld van Zeus in de tempel.

Voor de joden natuurlijk een gruwel.

Er volgde dan ook een enorme opstand waar veel bloed vloeide.

Zo zal de stad en de tempel weer ontwijd worden, bedoet Jezus. Verwoest.

De romeinen zullen zo hard en wreed zijn, dat je moet zorgen dat je weg bent. Neem niets mee, maar vlucht!

Jezus woorden zijn allemaal uitgekomen.

In de jaren 86-70 na Christus hebben de Romeinen, na opnieuw een joodse opstand, Jeruzalem belegerd.

Dat begon met Vespasianus en daarna door zijn zoon Titus. Titus heeft Jeruzalem uiteindelijk ingenomen en verwoest. Tot op de laatste steen.

Vele joden zijn gedood. Velen gekruisigd.

De stad is verwoest. De tempel nooit meer opgebouwd.

De Titusboog in Rome laat ons nog iets zien van deze totale overwinning.

Zo is de geschiedenis verder gegaan. Ook na die gruwelijke verwoesting.

Er bleven valse profeten komen. Valse messiassen. We horen nog steeds over oorlogen, aardbevingen en hongersnoden. Nog steeds worden leerlingen van Jezus om hun geloof vervolgd.

Voor rechtbanken gesleept, in gevangnissen gegooid of zelfs gedood.

In Afghanistan en Noord-Korea.

In China is de druk op christenen weer opgeschoefd.

Er is dus veel zwaar weer op komst, maar het zwaarste en het meest duidelijke teken is de ongerijmde haat naar de christenen. De vervolgingen. Het lijden van de kerk.

De satan valt aan. Hard en zonder mededogen.

Maar: de christenen zullen volharden.

Ze worden in gevangnissen gegooid. Verbrand in het vuur. In de arena voor de wilde dieren gegooid. Het verhaal vertelt, dat van het goud van de kandelaar uit de tempel, het Colosseum is gebouwd. Het grote theater waar tientallen christenen zijn gedood.

Maar ze hebben volgehouden!

Sterker dan de tempel, die verwoest wordt, is het geloof van de christenen. De tempel wordt straks met de grond gelijk gemaakt, maar de gemeente van Christus blijft staan in de storm!

Het is voor heel de wereld een getuigenis, dat Jezus Koning is. Hij leeft!

Zijn liefde is echt.

U kent de woorden van Tertullianus wel.

Die leefde in de eerste eeuwen. Hij zag de vervolgingen. De vele christenen, die om hun geloof werden gedood en die toch bleven geloven. En hij zag ook dat juist daardoor veel ongelovigen gelovig werden en christus gingen volgen. Want aan het lijden van de christenen zagen de mensen, dat hun geloof echt was. Je geeft je leven niet voor een leuke droom.

Zij hebben een nieuwe toekomst leren kennen. Daarom leven ze niet alleen maar in het nu. Het nu kent een nieuwe glans. Hoop. En dat zagen de mensen.

Tertullianus schreef de beroemde woorden: "Het bloed van de martelaren is het zaad van de kerk".

Dat zie je in landen als China ook gebeuren: hoe meer de overheid de kerk verdrukt, hoe meer mensen christen worden.

*****

Maar eenmaal maakt God een einde aan de tijd.

Op een dag komt Jezus terug. De mensenzoon.
Maar: Hij komt niet uit de tempel of uit Jeruzalem.
Hij daalt af uit de hemel.
Als zoon van een mens, maar bekleed met hemelse glorie.
Dan wordt de zon verduisterd en de maan. Sterren vallen uit de hemel.
Zon, maan en sterren: deze hemellichamen bepalen de tijden van de mensen. Dagen, maanden jaren.
Maar nu de Mensenzoon verschijnt wordt de wereldklok stilgezet. Er komt een nieuwe tijd.
Zelfs de kosmos wankelt. Het aardse huis stort in. Er komt een nieuwe wereld.
Zo begeleiden kosmische tekenen de komst van de zoon van God.
Engelen worden erop uit gestuurd om al Gods kinderen bij elkaar te brengen. De levenden en de doden.

*****

De woorden van Jezus op de helling van de Olijfberg zijn van een diepe ernst.
Ze reiken tot in onze tijd.
Als we terugkijken zien we de vervulling van zijn woorden: het is tastbaar geworden door de tijd. De vervolgingen, de oorlogen en aardbevingen, ze zijn er allemaal. De stenen van deze aarde kunnen beven en geven geen eeuwige steun.
Dat geeft ook veel reden om goed naar zijn woorden over de toekomst te luisteren.
Er komt een einde aan de tijd.
Op een dag komt Jezus weer.
Wees waakzaam! Hou vol!
Val niet in slaap door de verdovende verleidingen van deze wereld.
Leef niet alleen in het nu. Een gezapig leventje, zwerver zonder bestemming.
Maar wees als de atleet, die de eindstreep in de verte ziet. Die gaat niet verslappen, maar die zet er nog een tandje bij.
Wordt actief.
Wees een getuige van Christus.
Geef weg, wat je toch niet nodig hebt.
Zorg dat je kinderen en je vrienden aan je kunnen zien, dat je het echt meent.
Dat je onderweg bent naar een nieuw Koninkrijk. Mis het niet!!

Diepe ernst.
Maar ook grote blijdschap.
Want je bent onderweg naar een nieuw leven. Een paradijs. Een eeuwige bruiloft.
En dát geeft je leven ook een enorme blijdschap.
Hoop.
Verlangen.
Want je hebt een uitnodiging op zak voor het eeuwige feest van God. En dat maakt heel je leven anders. Voorgoed anders.
Amen.